

28th January 1961]

IV—GOVERNMENT BILLS—cont.

(3) THE MADRAS STATE AID TO INDUSTRIES (AMENDMENT) BILL, 1960 (L.A. BILL NO. 26 OF 1960).

* THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Sir, I move—

“That the Madras State Aid to Industries (Amendment) Bill, 1960^a (L.A. Bill No. 26 of 1960) be taken into consideration.”

This Bill was introduced in the House on 18th August 1960.

கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதாவின் முக்கிய கருத்து இப்போது நாம் கொடுக்கின்ற கடன் வசதிகளை இன்னும் விரிவுபடுத்தி, அதை இன்னும் அதிகமாக, சீக்கிரமாக சுலபமாக கொடுப்பதற்கான ஏற்பாடுகள் செய்ய வேண்டுமென்பது. அதற்காக 8-வது செக்ஷனில் இப்போது 25,000 ரூபாய்க்கு மேற்பட்ட கடன் அபிவிருத்திகளைத்தான் நாம் போர்டுக்கு வைக்க வேண்டுமென்று திருத்தம் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். இதற்கு முன்னால் எல்லாக் கடன் அபிவிருத்திகளும் போர்டுக்கு வரவேண்டுமென்று இருந்தது. அதை மாற்றி 25,000 ரூபாய்க்கு மேற்பட்ட அபிவிருத்திகள்தான் போர்டுக்கு வைக்கவேண்டுமென்று மாற்றியிருக்கிறோம். இப்போது இருக்கின்ற நடைமுறைப்படி 2,000 ரூபாய் வரையிலும் அசிஸ்டென்ட் ஸ்டாஃப்டர் கடன் கொடுக்கலாம் என்று ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம். அதற்கு மேற்கொண்டு ஸ்டாஃப்டர் ஆப் இண்டஸ்ட்ரீஸ் கடன் கொடுக்கலாம் என்று வசதி செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கும் மேற்பட்டு ரூ. 25,000-க்கு மேல் என்றால்தான் போர்டுக்கு வைக்க வேண்டுமென்று ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம். இதனால் கடன் சீக்கிரமாக கொடுப்பதற்கு உதவிகரமாக இருக்கும்.

அடுத்து, இப்போது இருக்கிற சட்டப்படி பரீசனல் செக்யூரிடி அடாவது சொந்த ஜாமீன் பேரில் கடன் கொடுப்பது. இதைத் தெளிவுபடுத்துவதற்குத்தான், சொந்த ஜாமீன் பேரில் கடன் கொடுக்கலாம் என்ற ஒரு திருத்தத்தை இப்போது பிரேரித்திருக்கிறோம்.

மூன்றாவதாக, இப்படி ஜாமீன் வைத்த சொத்துக்களை வேறு ஒருவருக்கு, சர்க்காரின் அனுமதியில்லாமல் மற்றொருவர் பேரில் மாற்றக்கூடாது என்பதற்கான ஷரத்து. இப்படி மற்றொருவர் பேரில் அதை மாற்றினால், அது செல்லுபடியாகாது என்பதற்குத் தான் ஒரு திருத்தம் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. இதற்குக் காரணம் என்னவென்றால், நம்முடைய சர்க்காரில் கடன் வரங்கி விட்டு, கடனுக்காக ஜாமீன் வைத்திருந்த சொத்தை மற்றொரு நபர் பேருக்கு மாற்றிவிட்டு, அவர் முறைப்படி அந்த பாக்கியையோ, ஆலையையோ நடத்தி வருஷா வருஷம் கொடுக்க வேண்டிய கடன் தொகையை மாத்திரம் கட்டிக்கொண்டிருந்தால்,

^a Published in the Fort-St. George Gazette Extraordinary, dated 18th August 1960.

[Sri R. Venkataraman]

[28th January 1961]

சர்க்கார் எந்த நோக்கத்துடன் இதற்கு உதவுகிறதோ, அந்த நோக்கம் நிறைவேற்றப்படாமல் போகிறது. ஆகவேதான் இதை யெல்லாம் பரிசீலனை செய்து அப்படி அனுமதிக்க வேண்டுமென்று சொன்னால் சர்க்கார் அனுமதி பேரில்தான் மாற்றியமைக்க வேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

அடுத்து, இந்த அனுமதி கொடுக்காவிட்டால் என்ன செய்வது? அப்படிப்பட்ட சமயத்தில் சர்க்கார் இதை யோசிக்கவும், ரிவைஸ் செய்யவும் அதிகாரம் இந்த சட்டத்தின் மூலமாக கொடுத்திருக்கிறது. இவையெல்லாம் நடைமுறையில் நல்ல முறையிலே நடப்பதற்காகத்தான் இந்த திருத்தங்கள் எல்லாம் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கின்றன. இதை ஆதரிக்கும்படியாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

SRI M. KALYANASUNDARAM : Mr. Speaker, Sir, I move the following amendment :—

“ That the Madras State Aid to Industries (Amendment) Bill, 1960 (L.A. Bill No. 26 of 1960), be referred to a Select Committee.”

SRI N. K. PALANISAMI : Sir, I second the amendment

MR SPEAKER : The motion and the amendment are before the House for discussion.

SRI M. KALYANASUNDARAM : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதாவில் ஆட்சேபத்திற்கு உரிய விஷயங்கள் இல்லையென்று அமைச்சர் அவர்கள் நினைத்தாலுங்கூட, இந்த மசோதாவின் நோக்கங்கள் எல்லாம் நிறைவேற்றவேண்டுமானால் இன்னும் ஆழமான பரிசீலனை தேவைப்படுகிறதென்று நான் கருதுகிறேன். அதற்காகத்தான் ஒரு செலக்ட் கமிட்டிக்கு இதை விட்டு, அதன்பிறகு அந்த கமிட்டி சமர்ப்பிக்கின்ற ரிப்போர்ட்டின் அடிப்படையிலே முடிவு எடுக்கலாம் என்பதை நான் எடுத்துக் கூற விரும்புகிறேன்.

இந்தச் சட்டம் 1923-ம் வருஷத்திலிருந்து இருந்து வரக்கூடிய சட்டம். நாம் சுதந்திரம் பெற்ற பிறகும், ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களுக்கெல்லாம் சிறு தொழில், கிராமக் கைத்தொழில் ஆகியவைகளுக்கு கடன் கொடுத்து ஊக்கம் அளிக்கவேண்டுமென்று வகுத்துள்ள திட்டங்களுக்கும் கூட இது தீவிரமாக ஈடுபடுத்தப்படவில்லை. இன்னும் பல அம்சங்கள் இதற்குத் தேவைப்படுகிறது என்று நான் கருதுகின்றேன். அவற்றையெல்லாம் அரசாங்கம் கவனித்ததா, இல்லையா என்றும் தெரியவில்லை. தவிர, இன்டஸ்ட்ரீஸ் போர்ட் அமைப்பிலே மாறுதல்கள் ஏற்படுத்தவேண்டும். இப்போது இருக்கக்கூடிய இன்டஸ்ட்ரீஸ் போர்ட் அமைப்பிலே உத்தியோகப் பற்றற்றவர்கள் இருந்தாலுங்கூட, இந்த சட்ட சபையின் பிரதிநிதிகள் இரண்டு பேர்களுக்கு மட்டுமே அதில் இடமளிக்கப்படுகிறது. சட்ட சபையின் மொத்த எண்ணிக்கையில் மூன்றில் ஒரு பாகமாக இருக்கக்கூடிய அளவில் இந்த இன்

28th January 1961] [Sri M. Kalyanasundaram]

டஸ்டீஸ் போர்டை மாற்றியமைக்க வேண்டியது அவசியமென்று கருதுகிறேன். அப்போதுதான் இந்தச் சட்டசபையில் இருக்கக் கூடிய பல கருத்துடையவர்களும் அதிலே இடம்பெற ஒரு சந்தர்ப்பம் ஏற்படும். அது அவசியமென்றும் நான் கருதுகிறேன். இதை ஒரு அரசியல் பிரச்சனையாக கொள்ளக்கூடாது. தொழில் வளர்ச்சியில் கட்சிக்கு இடம் கொடுக்கக்கூடாது. எல்லோரும் சேர்ந்து, ஒத்துழைத்து, தொழில் அபிவிருத்திக்காக செய்ய வேண்டிய பங்கை உதவும் வகையில் அது விஸ்தரிக்கப்படவேண்டுமென்பதை நான் கூற விரும்புகிறேன்.

அதோடு, துரிதமாக உதவி அளிக்க வேண்டுமென்னும் நோக்கத்தோடு 25,000 ரூபாய்வரையில் அசிஸ்டென்ட் டைரக்டரும், டைரக்டருமாகவுள்ள அதிகாரிகளே உடனே சாங்ஷன் செய்து விடலாம் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அந்த மாதிரி துரிதமாக கடன் பட்டுவாடா செய்யப்பட வேண்டுமென்பது நியாயமானதே. ஆனால் ஜாமீன் கொடுப்பதில் என்ன காரணத்தாலோ நபர் ஜாமீனோ போதுமானது என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அதற்கு ஏதாவது வரையறை உண்டா என்பது தெரியவில்லை. நபர் ஜாமீன் என்றால் ஒரு நபருக்கு எத்தனை லட்சம் வேண்டுமானாலும் கொடுத்தா விடலாமா? இதைத் தெளிவுபடுத்த வேண்டுமென்பது என் அபிப்பிராயமாகும். சொந்த சொத்து ஜாமீன் கொடுத்திருந்தபோதே நாம் எத்தனையோ சொத்துக்களை கோட்டை விட்டிருக்கிறோம். இவைகளை பழைய சரித்திரத்திலிருந்தே சொல்லலாம். இன்னும் சுதர்சனம் மில், சென்னை வனஸ்பதி பாக்டரி போன்ற கேஸ்கள் பப்ளிக் அக்கவுண்ட்ஸ் கமிட்டியின் முன்பு வந்து கொண்டிருக்கின்றன. சொத்துக்கள் ஜாமீனுக்கே இந்த கதி என்றால், தனி நபர் ஜாமீனில் பணம் கொடுக்கப்பட்டால் அதைத் திருப்பிப் பெற முடியுமா என்று யோசிக்கவேண்டும்.

பப்ளிக் அக்கவுண்ட்ஸ் கமிட்டி கணக்கைப் பார்ப்போமே யானால், சில குடிசை, கிராமத் தொழில்களுக்கு சர்க்கார் பணம் கொடுத்து, அந்தத் தொழில்களே நடக்கப்படாமல் இருப்பதைக் காணலாம். சர்க்கார் தொழில் நடத்த கடன் கொடுக்கிறது. ஆனால் தொழில் நடக்காமல் மூடப்பட்டிருக்கிறது. அதனாலே சர்க்கார் பணம் பெற முடிவதில்லை. சர்க்கார் பணம் போகிறதே என்றுகூட நான் கவலைப்படவில்லை. தொழில் நடத்தப்பட்டு நஷ்டமாகிறது என்று சொன்னாலும்கூட பரவாயில்லை. சிலர் சர்க்காரிடமிருந்து கடன் பெறுவதற்காகவே தொழில் ஆரம்பித்து சர்க்காரிடமிருந்து பணம் பெற்ற பிறகு மூடுவதற்கான ஒரு சந்தர்ப்பம் ஏற்பட ஒரு வாய்ப்பு இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்த நடைமுறை அனுபவத்தை நாம் பார்க்கின்றோம்.

இதைத் தவிர, ஒரு புறத்திலே சர்க்கார் செய்யக்கூடிய அபிவிருத்தி வேலைகள் நன்கு நடைபெற வேண்டுமென்பதைக் கண்காணிப்பதற்கு மேலதிகாரிகள் அசிவயப்படுகிறார்கள். அதற்கு உபமான்யத் தொகை வேண்டுமென்று சமீபத்தில் கேட்டிருக்கிறார்கள்.

[Sri. M. Kalyanasundaram] [28th January 1961]

கிறார்கள். அதை இந்த சட்டசபையும் அனுமதித்து இருக்கிறது. இது ஒரு முரண்பட்ட கருத்தாக இருந்தாலும், அத்தியாவசியமானது என்பதினால், இதை ஆட்சேபிக்கவில்லை, வரவேற்கிறேன். இதை பப்ளிக் அக்கவுண்ட்ஸ் கமிட்டியும் பாஸ் செய்திருக்கிறது. ஆனால் இப்படி தனி நபர் ஜாமீன் கொடுக்கலாம் என்ற முறையில் இந்த திருத்தம் இருப்பதானது அவ்வளவு சரியல்ல. அதை யோசிக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதே போன்று கடன் தொகை 25,000 ரூபாய்க்கு உட்பட்ட தொகைக்கு அனுமதி அளிக்கக்கூடிய அதிகாரம் சர்க்காரால் அங்கீகரிக்கப்பட்ட ஒரு ஸ்தாபனத்திற்கோ அல்லது ஒரு அதிகாரிக்கோ, ஒரு நபருக்கோ என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அவ்வாறு சேர்த்திருக்க வேண்டிய அவசியம் என்னவென்று தெரியவில்லை. “பர்சன்” என்று குறிப்பிட்டிருப்பதானது, உத்தியோகஸ்தராக இருக்க முடியும் அல்லது வேறு யாராக இருக்க முடியும் என்பது இந்த சட்டத்தில் இடம் பெறவில்லை. எதற்காக “பர்சன்” என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது என்பதை கனம் அமைச்சர் அவர்கள் விளக்குவார்களேயானால் உபயோகமாக இருக்குமென்று நான் கருதுகிறேன்.

கடன் கொடுப்பதிலே கீழ் மட்டங்களிலே இருக்கக்கூடிய அசல் டெண்ட் டைரக்டர், டைரக்டர் போன்ற அதிகாரிகளுக்கு கொடுத்து விட்டு, அவர்களுடைய தீர்ப்பு சரியாக இல்லாவிட்டால் டைரக்டர் ஆப் இண்டஸ்ட்ரிசுக்கோ அல்லது அதற்கு மேல் அரசாங்கத்திற்கும் அப்பீல் செய்து கொள்ளுவதற்கு உதவும் வகையிலே உரிமை இருக்கிறது. அதை வரவேற்றாலும்கூட, இன்னொரு பக்கத்திலே யாருடைய ரிக்கார்டுகளையும் எந்தக் காலத்திலும் கேட்கலாம், எடுத்துக் கொள்ளலாம் என்று சேர்த்திருப்பது தவறானதாகும் என்பதை எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன். எந்த அதிகாரியும் ரிக்கார்டுகளைப் பரிசீலனை செய்வதற்கு ஆட்சேபிக்கவில்லை. ஒரு அதிகாரி தான் திருப்பிப்பெறாத ரிக்கார்டுகளைப் பார்வையிடவேண்டும். ஆனால் இப்போது குறிப்பிடப்பட்டுள்ள திருத்தத்தைப் பார்த்தால், அதிகாரியினுடைய விருப்பு வெறுப்பு இரண்டுக்கும் இடம் கொடுக்காமல், தன்னுடைய சுய புத்தியை உபயோகப்படுத்தி ஒரு முடிவுக்கு வருவதற்கு முன்பேகூட, மந்திரிகள் தலையிட்டு அதை மாற்றுவதற்கு இதிலே ஒரு இடம் அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதனால் அதிகாரிகள் தங்களுடைய சுயமுயற்சியை இழந்து விடுகிறார்கள். தவிர, அதிகாரிகள் கேட்க வேண்டிய முறையில் எதையும் கேட்க முடியாது. ஆகவே அரசியல் செல்வாக்கை உபயோகப்படுத்த இந்த திருத்தம் உதவுகிறது. ஆகவே எந்த காரணத்தாலும் இந்த திருத்தத்தை ஏற்றுக் கொள்ள முடியாது. ஒரு மனுதாரர் அப்பீல் செய்யும்போது, இந்த மாதிரி ஏற்பாடுகள் பரிசீலனை செய்வதற்கு அவசியமில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதே போன்று ஒரு அதிகாரி முடிவு எடுத்தபிறகு அந்த முடிவு தவறான அல்லது சரியான என்று பரிசீலிப்பதற்கு அதிகாரம் எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும். அதிகாரி முதலில் முடிவு செய்தால் அவர் தன்

28th January 1961]

[Sri M. Kalyanasundaram]

சொந்தப் பொறுப்பில் முடிவு செய்கிறார். அவர் தவறு செய்தால் அதற்கு தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளலாம். அந்த அதிகாரி முடிவு எடுப்பதற்கு முன்னாலேயே அது பற்றி பரிசீலனை செய்வது என்றால் வலது கையால் கொடுத்த அதிகாரத்தை இடது கையால் பரிப்பதுபோல்தான் ஆகும். எந்த ஸ்டேஜிலும் அரசாங்கம் அது சம்பந்தமான பேப்பரை வரவழைக்கலாம் என்பதற்கு அதிகாரம் எடுத்துக்கொண்டிருப்பது அவ்வளவு சரியல்ல என்று நான் கருதுகிறேன். இம்மாதிரி ஆட்சேபகரமாக இருக்கக்கூடிய சில அம்சங்களை அமைச்சர் அவர்களே கொஞ்சம் சிந்தித்துப் பார்த்தால் நான் செய்திருக்கக்கூடிய விமர்சனத்தை ஏற்றுக் கொள்ளக்கூடும், அல்லது ஓரளவாவது ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய சந்தர்ப்பம் ஏற்படும் என்று நினைக்கிறேன். ஆகையால்தான் இந்த மசோதாவை செலக்ட் கமிட்டியின் பரிசீலனைக்கு விடவேண்டும் என்ற என்னுடைய திருத்தத்தை வலியுறுத்துகிறேன். அதனால் ஒன்றும் காலதாமதம் ஏற்பட்டு விடாது. இந்த மசோதா சென்ற ஆகஸ்டு மாதம் சட்டசபைக்கு வந்தபிற்பாடு இவ்வளவு காலதாமதம் ஆகியிருக்கிறது. அப்படியிருக்கும் பொழுது இன்னொரு 15, 20 நாட்கள் காலதாமதம் ஆனால் ஒன்றும் தொழில் வளர்ச்சிக்கு ஒரு பெரிய முட்டுக்கட்டை ஏற்பட்டுவிடாது. அவ்வளவு அவசரம் என்று வலியுறுத்தவேண்டிய அவசியம் இல்லை. என்னுடைய யோசனையை கனம் அமைச்சர் அவர்கள் ஏற்றுக் கொண்டு இந்த மசோதாவை செலக்ட் கமிட்டியின் பரிசீலனைக்கு விடவேண்டுமென்று நான் வலியுறுத்துகிறேன்.

SRIMATHI T. N. ANANDANAYAGI:

கனம் சபாநாயகர்

அவர்களே, தொழிலுக்கு உதவி செய்யும் சட்டத்திற்கு இந்தத் திருத்தங்களை கொண்டு வருவதுபற்றி நான் வரவேற்கிறேன். காரணம், நம் நாட்டில் தொழில் வளர்ச்சி தேவை என்று நாம் அவாஉறுகிறோம். அதற்காக எல்லாவித உதவிகளையும் தருகிறோம். ஆனால், ஒரு விஷயத்தை மட்டும் இந்தச் சபையின் முன்வை வைக்க விரும்புகிறேன். எந்தத் தொழிலுக்கு எத்தகைய உதவிகளைச் செய்கிறோம் என்பது இன்னும் பல பேர்களுக்கு புரியாமல் இருக்கிறது. அதற்கு வேண்டிய விளம்பரம் செய்தால் தான், அரசாங்கம் எதற்கு உதவி தருகிறது, அதை எப்படி பயன் படுத்தவேண்டும் என்பது மக்களுக்கு தெரியக்கூடும். யாருக்கு கொஞ்சம் முன்னேற்ற குணம் இருக்கிறதோ அவர்கள் பலரைக் கேட்டு, அல்லது டிபார்ட்மெண்டில் சென்று பார்த்து வேண்டிய உதவியை பெற முயற்சி செய்கிறார்கள். ஆனால் அந்த அளவு ஊக்கம் எடுத்துக்கொள்ளுவதற்கு தைரியம் இல்லாதவர்களுக்கு எந்தத் தொழிலுக்கு எத்தகைய உதவி கிடைக்கிறது என்பது தெரியவில்லை. ஆகையால் அதற்கான விளம்பரம் செய்வது மிகவும் அவசியமாக இருக்கிறது. அரசாங்கம் பல தொழில்களுக்கு உதவி தர முன் வந்தாலும் அந்த உதவி பெற்றுக் கொள்ளுவது பற்றி பல பேர்களுக்கு தெரியாமல் போய்விடுகிறது, அதற்கு அவர்களுக்கு வாய்ப்பு ஏற்படாமல் போய்விடுகிறது. அது மட்டுமல்ல. எந்தத் தொழிலை ஆரம்பித்தால் நலமாக இருக்கும்

[Srimathi T. N. Anandanayagi] [28th January 1961]

என்பது பற்றியும் மக்களுக்கு எடுத்துச் சொல்ல நாம் கடமைப் பட்டிருக்கிறோம், அதுவும் நம் நாட்டில் என்ன பழக்கம் என்றால் ஒருவர் தூற்பு ஆலை ஆரம்பித்தால் எல்லோரும் தூற்பு ஆலை ஆரம்பிப்பார்கள். ஒருவர் சர்க்கரை ஆலை ஆரம்பித்தால் எல்லோரும் சர்க்கரை ஆலை ஆரம்பிப்பார்கள். முன்னால் யார் எந்தத் தொழிலை ஆரம்பித்து செய்கிறார்களோ அதே தொழிலை மற்றவர்களும் பின்பற்றி நடப்பது செம்மறி ஆடுகள் போல, என்ற ஒரு பழக்கம் இருக்கிறது. அவரவர்கள் தனியாக யோசித்துப் பார்த்து புதிய புதிய தொழில்களை ஆரம்பிக்க முன்வரவேண்டும். வடக்கு வாழ்கிறது, தெற்கு தேய்கிறது என்று சொல்லுவதில், இந்த விஷயத்தில் நமது தென்னகத்து வியாபாரிகளுக்கு வடக்கு வியாபாரிகளை விட முன்னேற்றம் குறைவு. அரசாங்கம் உதவி கொடுக்கத் தயாராக இருக்கிறது. அதைப் பயன்படுத்திக்கொள்ள ஆள் இல்லை. அந்த விளம்பரத்தைச் செய்ய தென்னகத்தைப் பற்றி தனியாக அக்கரை கொண்ட கட்சி முன்வந்தால்கூட அதை வரவேற்கிறேன். அது மட்டுமல்ல. எந்தத் தொழிலில் லாபம் வருகிறதோ அந்தத் தொழிலில் எல்லோரும் போய் சேர்ந்தால், அந்தத் தொழிலில் 'அன்ஹெஸ்தி காம்பெடிஷன்' ஏற்பட்டு இருக்கிற வருமானம் குறைந்து முதலில் அந்தத் தொழிலை ஆரம்பித்தவரும் நஷ்டப்பட்டு, பின்னால் போய்ச் சேர்ந்தவர்களும் அந்தத் தொழிலில் நஷ்டப்பட்டு அந்தத் தொழிலை நடைபெறாமல் கெட்டுப்போகக்கூடிய அளவுக்கு நிலைமை வந்துவிடுகிறது. ஆகவே, எந்தப் புதிய தொழிலை ஆரம்பிக்கலாம், எந்தத் தொழிலுக்கு எந்தவிதமான உதவி கிடைக்கும் என்பதைப் பற்றி யெல்லாம் போதுமான விளம்பரம் செய்யப்படவேண்டும்.

அதேபோன்று 'பாரின் கொலாபரேஷன்', அதாவது ஜெர்மனி, ரஷ்யா போன்ற பிற நாடுகளிலிருந்து உதவி பெறுவது சம்பந்தமாக சில சிக்கல்கள் இருக்கின்றன. 'பாரின் எக்ஸ்சேஞ்ச்' பெறுவதில் எத்தனையோ தொல்லைகள் இருக்கின்றன. மத்திய சர்க்காரிடம் சொல்லி இந்தத் தொல்லைகளை குறைப்பதற்கு தீவிர நடவடிக்கை எடுப்பது பற்றி இந்த இலாகா ஆராய்ந்து பார்க்க வேண்டும். எல்லாவற்றையும் விட முக்கியமானது விளம்பரம்தான். நாம் அதிகமாக இந்தத் துறையிலே செய்ய வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, ரூ. 25,000 மேல் உதவி செய்வதாக இருந்தால் தான் போட்டுக்குப் போகவேண்டும் என்று செய்திருக்கக்கூடிய திருத்தம் மிகவும் வரவேற்கத்தக்கது. அம்மாதிரி செய்வதில் ஓரளவு 'டிஸை' இல்லாமல் இருக்கும். 25,000 ரூபாய் வரை அவசரமாக உடனடியாக உதவி ஒரு தொழிலுக்கு தேவையாக இருந்தால், அது போட்டுக்கு வரவேண்டியதில்லை, அதிகாரியே கொடுத்துவிடலாம் என்பது வரவேற்கத்தக்கது. இதை நல்ல முறையில் பயன் படுத்திக்கொண்டு தொழில்கள் மிக்க தீவிரமாக வளரும் என்று எண்ணுகிறேன்.

தனி நபர் ஜாமீன் பேரில் பணம் கொடுக்கலாம் என்ற திருத்தம் கொண்டு வந்திருப்பது ஒரு பக்கத்தில் நன்மையாக இருக்கலாம் என்றாலும்கூட, அதிலும் பல துறைகளில் தொல்லைகள் வரலாம்.

28th January 1961] [Srimathi T. N. Anandanayagi]

தனி நபர் ஜாமீன் மீது பணம் கொடுப்பது என்பது சற்று யோசித்து செய்யவேண்டும். ஆபீஸர்களே இதுபற்றி முடிவு செய்வதற்கு அதிகாரம் கொடுத்துவிட்டால் அதில் பல தொல்லைகள் நேரிடலாம். நாமே ஆபீஸரை 'டெஸ்ட்' பண்ணுவது போல் ஆகும். நாமே அவருக்கு பவர் கொடுத்துவிட்டு, அவர் ஒரு வேளை அதை சரியான முறையில் பிரயோகம் செய்யவில்லை என்றால் அது எந்த நிலைமையில் கொண்டுபோய்விடுமோ? தனி நபர் ஜாமீன் பேரில் பணம் கொடுக்க வேண்டுமென்றால் அதை போர்டில் வைத்து பரிசீலனை செய்து கொடுக்கலாமா என்று யோசிக்க வேண்டும். இருபத்தைந்தாயிரம் ரூபாய்க்குக் குறைவாக இருந்தாலும், தனி நபர் ஜாமீன் பேரில் பணம் கொடுக்கவேண்டுமென்றிருந்தால் அதை போர்டின் பரிசீலனைக்கு விட்டுவிடலாம். அம்மாதிரி தனி நபர் ஜாமீன் மீது கொடுப்பதை போர்டின் முன்னால் வைத்து தீர ஆலோசனை செய்து கொடுப்பது நலம் என்று எண்ணுகிறேன். அமைச்சர் அவர்கள் இதை சற்று ஆலோசனை செய்து எது நன்மையோ அதைச் செய்தால் அது வரவேற்கத்தக்கது.

சொத்துக்களை மாற்றுவதை தடுப்பதற்கு நாம் எடுத்துக் கொண்டிருக்கும் நடவடிக்கை வரவேற்கத்தக்கது. இம்மாதிரி கண்காணிப்பது அவசியம்தான். எதற்காக உதவி அளிக்கப் பட்டதோ அதற்கு அந்தப் பணத்தை பயன்படுத்தாமல் வேறு துறையில் பயன்படுத்துகிறார்கள் சிலர் என்று அங்கும் இங்கும் கூறப்படுகிறது. இத்தகைய குற்றங்குறைகளை நிரந்தரமாக களைந்தெரிவது அவ்வளவு சுலபம் அல்ல. ஆகையால் இத்தகைய நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டது மிகவும் வரவேற்கத்தக்கது.

தனி நபர் ஜாமீன் பேரில் பணம் கொடுக்கும் அதிகாரத்தை அதிகாரிகளின் இஷ்டத்திற்கு விடாமல், முடிந்தால் போர்டிலேயே வைத்து பரிசீலனை செய்வது நலம். அப்படியில்லை என்றால் ஒரு சிறு திருத்தமாவது அதில் செய்யவேண்டும். எந்தக் காரணத்தை வைத்து தனி நபர் ஜாமீன் மீது பணம் கொடுக்கலாம் என்பதற்கு ஒரு 'டெஸ்ட்' இருக்கவேண்டும். எந்த அம்சங்களைப் பெற்றிருந்தால் தனி நபர் ஜாமீன் மீது பணம் கொடுக்கலாம் என்ற ஒரு டெஸ்டை நிர்ணயம் செய்திருந்தால் அதை வைத்துக்கொண்டாவது அதிகாரி அதைப்பற்றி முடிவு செய்யலாம். அம்மாதிரி செய்வதால் ஓரளவுக்கு தவறுகள் நடக்காமல் தடுக்க முடியும் என்ற கருத்தை தெரிவித்துக்கொண்டு, இந்தத் திருத்தங்களை மனமாற வரவேற்கிறேன்.

* SRI R. SRINIVASA IYER: Mr. Speaker, Sir, I oppose the amendment for further delaying this Bill by referring it to a Select Committee. The fact that it was introduced on 19th August 1960 and there has been a delay of four months, is no reason for further delaying it. The provisions that are now sought to be made in this Bill are for the benefit of small industrialists who want to invest some portion of their money, get some loan from the Government and develop their trade. As stated by the hon. Member who spoke before me, there is not even publication

[Sri R. Srinivasa Iyer] [28th January 1961]

of the benefits that are derived from the provisions in the main Act, and how this publication has got to be made is a matter for the Government to consider.

So far as the question of personal security and loans is concerned, any apprehension that loans will be granted to insolvent persons who have no means of repaying them, need not be in the minds of anybody. Now we are granting loans worth crores of rupees to building societies and co-operative societies and individual loans on personal security to the tune of Rs. 5,000 or Rs. 10,000 and more. Certainly the authority who disburses these loans looks into not only security or solvency of the surety but also of the borrower and his capacity and in the declaration provision is made that when there is a default for more than three months, the whole account is closed and the entire amount is recovered. There is further provision that any alienation of property secured in favour of somebody else will have to get the previous sanction of the Government and it is a welcome provision. We have got to develop small industries on a large scale than we have been doing hitherto and for that purpose we have got to take some risk.

The objection to the provision giving powers to the Government to control the disbursement of loans on the ground that it will be utilised for the benefit of the party in power, is unfounded. In a democracy the party in power certainly takes power to control officers and their action and it cannot be presumed that they will misuse their powers. For example in certain Acts relating to commercial taxes and agricultural income-tax and in every other enactment Government have taken such powers to control the activities of some persons but it does not mean that they will misuse them for the benefit of the party in power. Therefore the provision enabling the Government to have ultimate control over the disbursement of loans is a healthy provision and it is but proper that it must be there. Therefore, while opposing the amendment proposing to refer the Bill to a Select Committee, I support the Bill wholeheartedly.

*** SRI M. S. SELVARAJAN :** கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ ஸ்ரீனிவாச அய்யர் அவர்கள் சொன்ன ஒவ்வொரு வார்த்தையையும் நான் ஆதரிக்கிறேன். கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கும் மசோதாவின் கருத்து என்னவென்றால், சிறிய கைத்தொழில்களை எவ்வளவு தூரம் விருத்தி செய்ய முடியுமோ அதற்கு வேண்டிய அனுகூலங்களை எல்லாம் சர்க்கார் செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்பதே. கம்யூனிஸ்ட் கட்சித் தலைவர் ஸ்ரீ கல்யாணசுந்தரம் தனி நபர் ஜாமீன் பேரில் கடன் கொடுப்பது சரியல்ல என்ற வாதத்தை ஆரம்பித்தார். ஸ்ரீமதி அனந்தநாயகியும்கூட தெரிந்தோ, தெரியாமலோ அதை ஆதரித்துப் பேசினார்கள். சொத்து இல்லாதவர்களுக்கும், தொழிலில் ஆர்வம் காட்டி முன்னுக்கு வரவேண்டுமென்று விரும்பக்கூடியவர்களுக்கும் நிச்சயமாக ஒரு வழி திறந்து விடவேண்டுமென்ற கருத்

28th January 1961] [Sri M. S. Selvarajan]

தோடுதான், தனி நபர் ஜாமீன் பேரிலும்கூட அத்தகைய கடன்கள் வழங்கப்படுமென்று சர்க்கார் கருதுகிறார்கள் என்று நினைக்கிறேன். ஆனால் தனி நபர் ஜாமீனில் கிராமங்களில் இருக்கக்கூடிய ஐக்கிய நாணய சங்கங்களிலிருந்து தனிப்பட்டவர்கள் ரூபாய் 400 வரையிலும் இரண்டு பேர் சொந்த ஜாமீனில் பெற்றுக்கொள்ள முடியும். தடைமுறையில்கூட $1\frac{1}{2}$ வருஷத்திற்கு முன்பு, திருநெல்வேலி ஜில்லாவில், இலங்கையிலிருந்து திரும்பி வந்தவர்கள் சிறு கைத் தொழில்கள் செய்வதற்காக, அதாவது சோப் தயாரித்தல், தையல் வேலை, செருப்புத் தைத்தல் போன்ற தொழில்களைச் செய்வதற்காக, 10,000 ரூபாய் ஒதுக்கி, ஒரு நபருக்கு ரூபாய் 400 அல்லது 500-க்கு அதிகப்படாமல் கொடுக்கலாம் என்று சர்க்கார் அனுமதித் தார்கள். சென்ற மார்ச்சு மாதத்திற்குள்ளே அதை உபயோகப்படுத்தி விடவேண்டுமென்பதுதான் சர்க்காருடைய எண்ணம். ஆனால், நான் தெரிந்துகொண்டமட்டில், சென்ற வருஷம் முழுமையிலும், ஒரு ரூபாய்கூட அதிலிருந்து செலவு செய்யப் படவில்லை. எவ்வளவோ மாதங்கள் ஆகிவிட்டன. நாற்பது அல்லது ஐம்பது பேர் விண்ணப்பித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். சொந்த ஜாமீன் பேரில் அந்தப் பணம் பட்டுவாபா செய்யப்படவேண்டுமென்று அரசாங்கத்தினுடைய எண்ணம் இருந்தாலும், தகுந்த தற்காப்புகள் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்ற காரணத்தால், ரெவின்யூ அதிகாரிகள் கையில் விண்ணப்பங்கள் போகும்பொழுது எல்லா விதமான பரிசீலனையும் செய்வதால், ஏதோ பிழைப்புச் செய்ய வேண்டும் என்று முனைகிறவர்கள் பலர் 20 ரூபாயிலிருந்து 40 ரூபாய் வரையிலும் வில்லங்க சர்ட்டிபிகேட்டுகள் வாங்குவதற்காக செலவு செய்ய வேண்டிய நிலைக்கு உள்ளாகியிருக்கிறார்கள். ஆகவே, தனி நபர் ஜாமீன் போதாது, சொத்து ஜாமீன் வேண்டுமென்ற வாதத்தைச் சொல்லும்பொழுது, சொத்தைக் காட்டி விடுவதனால் மட்டும் போதவில்லை, எவ்வளவோ கஷ்டங்களை அனுபவிக்கவேண்டியிருக்கிறது என்பதை நாம் நினைவில் கொள்ள வேண்டும். குறிப்பாக, கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ கல்யாணசுந்தரம் அவர்கள் சொல்லுவதுபோல், சொத்து ஜாமீன் பேரில்தான் கொடுக்கவேண்டுமென்று அரசாங்கம் உறுதியாக இருக்குமே யானால், சொத்து உள்ளவர்கள்தான் தொழில்கள் செய்ய முடியும். தொழிலில் ஆர்வம் இருந்தால் போதாது, புத்திசாலித்தனம் இருந்தால் போதாது, சொந்த நாணயம் இருந்தால் போதாது, பணவசதியுள்ளவர்களாக இருக்கவேண்டுமென்று சொன்னால், அவர்களுக்கு எல்லாம் தடை விதிக்க விரும்புகிறார்களா என்று கேட்கிறேன். தனி நபர் ஜாமீன் என்று அரசாங்கம் சொல்லுகிற பொழுது, ஒரு மனிதனுக்கு இரண்டு பேர் ஜாமீன் நிற்கிறார்கள் என்றால், அந்த ஜாமீன் கொடுக்கிறவர்கள் நாணயஸ்தர்கள்தானா, சொத்து சுதந்திரம் உள்ளவர்கள் தானா என்று தாசில்தாரோ அல்லது தொழில் இலாகா உதவி டைரக்டரோ ரிஜிஸ்டிரார் ஆபீசில் பரிசீலனை செய்து அவர்கள் திருப்தியடைந்தால் போதும், அவர்கள் சொந்த செலவில் வில்லங்க சர்ட்டிபிகேட்டுகள் கொண்டு வரவேண்டும் என்ற நிலைமை இல்லை என்று அரசாங்கம்

[Sri M. S. Selvarajan]

[28th January 1961]

ஒரு உத்தரவு போட்டிருப்பதாகத் தெரியவருகிறது. அரசாங்கத்தினிடமிருந்து கடன் வாங்குகிறவர்கள், தாங்கள் வாங்கும் கருவிகள், மற்றுமுள்ள சாதனங்களை ஈடாக வைக்கவேண்டுமென்ற கட்டுதிட்டம் இருக்கிறது. ஒடிப்போவதற்கு வழியில்லை. தனி நபர் ஜாமீன் பேரில் கொடுக்கிற பொருள்களின்மீது கண்காணிப்பு இருந்தால் போதுமானது. குறிப்பாக மலையா, இலங்கை போன்ற வெளி நாடுகளிலிருந்து திரும்பி வந்தவர்கள் எல்லாம் இங்கு வசதியாக தொழில் செய்யலாமென்ற ஆர்வம் இருந்தாலும் கூட, வசதியில்லாமல் கஷ்டத்தோடு இருக்கிறவர்கள் இன்றைய தினம் அரசாங்கம் கொண்டு வந்திருக்கிற சட்டத்தின்மீது மூலமாக, ஆர்வம் பெற்று உற்சாகமாக தொழில் நடத்துவதற்கு முன்வருவார்கள் என்று நம்புகிறேன். அரசாங்கம் கொண்டு வந்திருக்கும் திருத்த மசோதா முற்றிலும் நியாயமானது. அதே பாணியிலேயே இந்த மசோதாவை நிறைவேற்ற வேண்டும். இதை அநாவசியமாக ஒரு பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு விட்டு மேலும் தாமதம் ஏற்படுத்துவதை நான் ஏற்றுக்கொள்ளத் தயாராயில்லை. ஆகவே இந்த மசோதாவை அரசாங்கம் அப்படியே ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

* THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதாவின் அவசியத்தைப் பற்றி பல அங்கத்தினர்கள் தெளிவாக எடுத்துச் சொன்னார்கள். இதை இன்னும் விரிவுபடுத்தவேண்டுமென்ற ஒரு அபிப்பிராயத்தை கனம் அங்கத்தினர் கல்யாணசுந்தரம் அவர்கள் சொல்லி, இதை ஒரு ஆய்வுக் குழுவுக்கு விடவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். இந்த சட்டத்தை திருத்தவேண்டும், இன்னும் விரிவாக்கவேண்டும் என்பதெல்லாம் ஒரு தனிப் பிரச்சனை. அதை சர்க்கார் பரிசீலனை செய்யும் பொழுது ஒரு " Consolidated and Amending Bill " கொண்டு வருகிற சமயத்தில் ஆலோசனை செய்யலாம். இன்றைக்கு நாம் எடுத்துக் கொண்டிருப்பது இப்போது இருக்கிற விதிகளை எவ்வளவு தூரம் தளர்த்தி, எவ்வளவு அதிகமாக கடன் கொடுக்க முடியும், எவ்வளவு சிக்கிரமாகக் கொடுக்க முடியுமென்பதற்கு தான். இரண்டு மூன்று விஷயங்களைப் பற்றி சர்ச்சை ஏற்பட்டது. ஒன்று, சொந்த ஜாமீன் பேரில் கொடுப்பது சரியா, எந்த அளவு என்று நிர்ணயம் செய்யாமல் எவ்வளவு வேண்டுமானாலும் கொடுத்து விடலாமா என்ற பிரச்சனை எழுந்தது. இது வரையிலும் உலகம் ஏற்பட்ட நாட்களிலிருந்து, ஜாமீன் இல்லாமல் போனால் கடன் கொடுக்கமுடியாத என்ற கொள்கையிலேயே நாம் இருந்து வருகிறோம். அப்படியென்றால், கனம் அங்கத்தினர் செல்வராஜ் சொன்னதுபோல், பணக்காரர்கள்தான் கடன் வாங்க முடியும், பணம் இல்லாதவர்கள் கடன் வாங்க முடியாதது என்ற நிலை வந்துவிடும். சர்க்கார் சொல்லுவது என்னவென்றால், ஸ்டீம் நல்லதாக இருக்கிறதா, அப்படியிருந்தால் அதுதான் ஜாமீன். ஸ்கீம் நல்லதாக இருந்து வேறு காரணங்களினால் நஷ்டம் ஏற்பட்டாலும்கூட, இன்றைக்குக் கேட்கிற சர்க்கார் என்று சொல்லக் கூடிய சர்க்கார் அதை ஏற்றுக்கொள்ளத் தயாராயிருக்கவேண்டும்.

28th January 1961] [Sri R. Venkataraman]

அப்படி ஏற்றுக்கொள்ளத் தயாராயில்லை என்று சொன்னால், அது கேள்மநல சர்க்கார் அல்ல. தொழில் பூராவையும் பண வசதியுள்ள வர்கள்தான் செய்யவேண்டுமென்ற கொள்கையுடைய சர்க்கார் ஆகிவிடும். இதில் நஷ்டம் வராது என்று சொல்லுவதற்கு இல்லை நஷ்டம் வரும், சட்டசபை அதை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று தான் நான் சொல்லுகிறேன். கடன் கேட்கிறபொழுது எந்த அடிப்படையில் கொடுக்கவேண்டுமென்று சொன்னால், ஸ்கட். நல்லதாக இருந்தால், அதைத்தான் ஜாமீனாக ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமேயல்லாது, தனி நபருக்கு சொத்து இருக்கிறதா, இல்லா விட்டால் கடன் கொடுப்பது இல்லை என்ற முறையை சற்று அகற்றித்தான் விடுகிறோம். தொழில் வளம் அடைந்துள்ள மேல் நாடுகளில் பார்த்தால், பாங்குகளிலிருந்து கடன் கொடுக்கிற பொழுது, திறமையான கருத்தாக இருந்தால் கொடுத்து விடுகிறார்கள். (They give loans for an intelligent idea.) எந்தவிதமான தொழிலையும் செய்வதற்குத் தயாராயிருக்கிறார்கள். அந்த முறையில், வேகமாகப் போகாவிட்டாலும், ஸ்கீம் நன்றாக இருக்கிறதா என்று அதிகாரிகள் பார்த்து, லாபகரமாக இருக்கும் என்ற எண்ணம் ஏற்படுமேயானால், தாயாளமாக கடன் கொடுக்கலாம். அதில் தவறு இல்லை. அவ்வாறு செய்வதன் மூலம் நாட்டின் தொழில் வளத்தைப் பெருக்க முடியும். ஓசளவு “ரிஸ்க்” எடுத்துத்தான் செய்யவேண்டுமென்று தாழ்மையுடன் தெரிவித்து கொள்கிறேன்.

இரண்டாவதாக, சர்க்கார் ஏதோ விசேஷ அதிகாரத்தை எடுத்துக் கொள்ளுவதாக, கிளாஸ் 17 (டி)-பற்றிச் சொன்னார்கள். சர்க்கார் பொதுவாக இம்மாதிரி விஷயங்களில் ரிவிஷனல் ஐதரில் டிக்ஷன் தான் வைத்துக்கொள்ளும். அதாவது, எந்த ஒரு விஷயத்தையும் தான் நேரிடையாக பரிசீலனை செய்யும் உரிமையை வைத்திருக்கிறது. இம்மாதிரி அதிகாரம் கோராபெ ரேடிவ் சட்டத்தில் இருக்கிறது, எல்லா சட்டங்களிலும் இருக்கிறது. சட்டத்தில் உரிமை இருக்கிறது என்ற காரணத்தால், கீழேயிருக்கும் அதிகாரிகளுடைய பேப்பர்களை வாங்கிப் பார்ப்ப தில்லை. இது ஒரு விசேஷ அதிகாரம், extraordinary power. அம்மாதிரி அதிகாரம் இருந்தால்தான், சர்க்கார் நேரிடையாகப் பார்ப்பார்களோ என்று அதிகாரிகள் அவரவர்கள் அதிகாரத்தை ஒழுங்காகச் செய்ய வசதியாக இருக்கும். திரு. கல்யாணசுந்தரம் அவர்கள் கிளாஸ் 2-ஐ பார்க்கவில்லை என்று நினைக்கிறேன். சட்ட சபைக்கு அதை எடுத்துக் கூற விரும்புகிறேன்.

“No application to the State Government for the exercise of their power under sub-section (1) shall be made in respect of any proceeding of any officer or authority other than the Director of Industries and Commerce”.

ஆகவே, டைரக்டர் ஆப் இண்டஸ்ட்ரிஸ்தான் அப்படிச் செய்யலாம், அவர்களுக்குக் கீழே இருக்கும் அலிஸ்டென்ட் டைரக்டர் பேப்பரை சர்க்கார் “கால் பார்” பண்ண முடியாது. மேலும், it follows

[Sri R. Venkataraman] [28th January 1961]

“ Or of any decision or order passed in any such proceeding unless an appeal had already been preferred in respect of such proceeding, decision or order under section 17-C and such appeal had been disposed of.

ஆகவே, அப்பீல் போட்ட பிறகு, அந்த ஆர்டரை நிறைவேற்றின பிறகு, ரிவிஷன் பண்ணமுடியும். அம்மாதிரிப் பேப்பர்களை சர்க்காரே கால் பார் பண்ணி உத்தரவு போடமுடியும். நம் அபிப்பிராயம் என்னவென்றால், அவர்களுக்கு பரவலாக அதிகாரத்தை கொடுக்கவேண்டும் என்று சட்டம் கொண்டுவந்திருக்கிறோம். ஸ்டேட் கவர்ன்மெண்டே செய்யும் என்று கனம் கல்யாணசுந்தரம் சொன்னது போல், உரிமையை சர்க்கார் இந்த சட்டத்தில் எடுக்கவில்லை, என்று பணிவோடு தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். சீக்கிரம் இந்த சட்டத்தை நிறைவேற்ற வேண்டும் என்ற காரணத்திற்காக, இதற்கு எல்லோரும் ஆதரவு கொடுக்கவேண்டும் என்றும், கனம் கல்யாணசுந்தரம் தங்கள் பிரேரேபணையை வாபஸ் பெறவேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

Mx. SPEAKER : The question is—

“ That the Madras State Aid to Industries (Amendment) Bill, 1960 (L.A. Bill No. 26 of 1960) be referred to a Select Committee.”

The amendment was put and lost.

MR. SPEAKER : The question is—

“ That the Madras State Aid to Industries (Amendment) Bill, 1960 (L.A. Bill No. 26 of 1960) be taken into consideration.”

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

Clauses 2 and 3 were put and carried.

Clause 4

MR. SPEAKER : The motion is—

“ That clause 4 do stand part of the Bill ”.

SRI S. M. ANNAMALAI : Sir, I move the following amendment—

“ In the amendment of section 10 of Madras Act V of 1923 in item (i) after the words “ on the personal security of the applicant ”, insert the words “ to an extent of Rs. 2,000 ”.

The amendment was duly seconded.

MR. SPEAKER : The clause and the amendment are before the House for discussion.

SRI S. M. ANNAMALAI : சட்ட மன்றத் தலைவர் அவர்களே, சொந்த ஜாமீன் மீது பணம் கொடுக்கலாம் என்று இருப்பதை அது ரூ. 2,000-க்கு உட்பட்டவராதான் என்று திருத்தம் கொடுத்

28th January 1961] [Sri S. M. Annamalai]

திருக்கிறேன். அமைச்சரவர்கள் சொன்னார்கள், இதை சொந்த ஜாமீன் மீது என்று வைத்துவிட்டால், சொத்துள்ளவர்கள்தான் இதற்கு முன்னால் எல்லாம் பயன்பாட்டை வந்தார்கள், சொத்தில்லாதவர்கள் பயன் அடைய முடியவில்லை என்றும், அதனால் ஏற்படும் நஷ்டத்தையும் சர்க்கார் ஏற்றுக்கொள்ளத் தயாராக இருக்கவேண்டும் என்றும் சொன்னார்கள். அப்படி சர்க்கார் ஏற்றுக்கொள்ளும் நஷ்டம் கூட ஒரு குறிப்பிட்ட அளவில் இருந்தால்தான், நலமாகும். நாம் கொடுப்பது மக்கள் பணம் என்பதை மனதில் கொள்ளவேண்டும்; நாம் கொடுக்கும் ஒவ்வொரு ரூபாயும் மக்களால் தரப்பட்ட பணம் என்பதை மனதில்கொண்டு, இந்த சட்டத்தை நிறைவேற்றவேண்டும். அப்படியென்றால், பாமர மக்கள் எப்படிப் பயன்படும்முடியும் என்று பார்த்தால், உண்மையிலேயே, வாயாடிகள் தான் பணம் பெறமுடியும். கிராமப்புற மக்கள், ஒரு நல்ல தொழிலை நடத்தலாம் என்ற எண்ணம் கொண்டாலும், செல்வாக்கு இருந்தால்தான் பயன் அடைய முடியும். இல்லையென்றால், சொந்த ஜாமீன் மீது கடன் பெற முடியாது. அந்த ஸ்கீம், திட்டம் நல்ல திட்டமாக இருந்தால் தாராளமாகக் கொடுக்கப்படவேண்டும் என்று சொன்னார்கள். அப்படித் தரும்போது, எந்த அளவுக்கு மெஷின்கள் வாங்கியிருக்கிறார்கள் என்று பார்த்துக் கொடுக்கவேண்டும். இப்பொழுது ஒரு கிராமத்தில் கிணறு வெட்ட வேண்டுமென்றால், அதற்கொரு விண்ணப்பம் கொடுத்தால், மூன்றில் ஒரு பங்கு வேலைசெய்த பிறகு, மூன்றில் ஒரு பாகம் பணத்தைப் பெற்றுக் கொள்ளுங்கள் என்று ஒரு திட்டம் இருக்கிறது. அது போலவாவது, ஒரு ஸ்கீம் என்றால், நல்ல திட்டமாக இருந்தால், அதில் ஓரளவு செய்த பிறகு கொடுப்பது என்றிருந்தால் நலமாக இருக்கும். அப்படிச் செய்ய வில்லையென்றால், மக்கள் பணத்தை வின் விரயம் செய்ததாகிவிடும். ஆகையினால்தான் ரூ. 2,000-க்கு உட்பட்டிருக்கும் தொகைக்கு சொந்த ஜாமீனில் தரலாம் என்றும், ரூ. 2,000-க்கு மேல் சொத்து ஜாமீனில் கொடுக்கவேண்டும் என்று மிரேரேபித்திருக்கிறேன். நாம் செலவழிக்கும் பணம் மக்கள் பணம்; நஷ்டத்தை ஏற்றுக் கொண்டாலும் கூடுமானவரையில், எந்த அளவுக்கு அதைக் குறைக்க முடியுமோ அப்படிச் செய்து, உஷாராக இருந்து கடன் தொகையைக் குறைத்தால்தான், மக்கள் பணம் நல்ல முறையில் செலவழித்ததாக ஆகும்; நாட்டில் தொழில் உற்பத்தியும் நல்ல முறையில் பெருகும். அந்தக் காரணத்தினால்தான் அந்த திருத்தத்தைக் கொடுத்திருக்கிறேன். அதை அமைச்சர் யோசனை செய்து ஏற்றுக்கொள்வோண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

SRI M. KALYANASUNDARAM: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, எனக்குப் பதில் அளிக்கும் முறையிலாவது, அமைச்சர் அவர்கள் ஷேமநல சர்க்காரைப் பற்றியும், தொழிலபிவிருத்தி குறித்து சொத்திலாதவர்களுக்குக் கடன் கொடுக்க வெளியிட்ட ஆவணப் பற்றியும் சொன்ன கருத்துக்களை வரவேற்கிறேன்.

[Sri M. Kalvanasundaram] [28th January 1961]

ஆனால், நான் ஏதோ சொத்தில்லாதவர்களுக்கு கடன் கொடுக்கக் கூடாது என்று சொல்வது போலவும், தான் தரவேண்டும் என்று சொல்வது போலவும் பதில் அளித்தார்கள். அது ஒரு புறம் இருக்கட்டும்.

சொத்தில்லாதவர்களுக்கு உதவி என்று சொல்லும்போது, அறிவுடையவர்களுக்கு உதவி என்றுதான் பொருள் ஆகும். அப்பொழுது அறிவுதான் சொத்து என்று தெரிவிக்கிறேன். அதற்கு உதவி என்றால் ஆட்சேபணை இல்லை; என்றாலும், அறிவை வைத்துக்கொண்டு சொத்தில்லாதவர்கள் ரொம்பக் குறைவு. ஆகவே, அதற்கு ஒரு பெரிய அளவுக்கு உதவி தேவையுமில்லை. ஒரு குடிசைத் தொழிலுக்கு உதவியென்றால், ரூ. 50,000 அல்லது ரூ. 1 லட்சம் என்ற அளவுக்கு வேண்டியதில்லை; வேண்டியதெல்லாம், சில ஆயிரக்கணக்கான ரூபாய்கள்தான். இன்று ஒரு குடியானவனுக்கு ஒரு பம்பு செட்டுக்குக் கடன் என்றால், நிலத்தை அடமானமாக வாங்குவதோடு, அவன் பம்பு செட்டையும் சேர்த்து வாங்குகிறார்கள். அதில் இந்த அக்கறையைக் காணோம். எளியவன், சூத்தரைக்காரன், விவசாய உற்பத்தி பெருக வேண்டும் என்றெல்லாம் அங்கே இந்த அக்கறையைக் காணோம். அப்படி அரசாங்கத்திற்கு அவர்கள் விஷயத்தில் விசேஷ அக்கறை வந்து விட்டதாகச் சொல்வதற்கில்லை. இங்கே மட்டும் அந்த அக்கறையைக் காட்டுகிறார்களே என்றுதான் சொல்லுகிறேன். இதே சமயத்தில் பப்ளிக் அக்கௌண்ட்ஸ் கமிட்டி என்ன சிபாரிசு செய்திருக்கிறது என்று பார்க்க வேண்டும். பல கனம் அங்கந் தினர்களுக்கு அதைப் படிக்க நேரம் இருக்காது என்ற காரணத்தால், அந்த ரிபோர்ட்டைப் படிக்க விரும்புகிறேன். ரூ. 10 லட்சம் அல்லது ரூ. 20 லட்சம் என்று கடனைக் கொடுத்து விட்டு, பொதுத் தொழில் என்று சொல்லி கடனைக் கொடுக்கச் சொல்லிவிட்டு, பின்னால் சர்க்கார் நஷ்டப்பட்டிருக்கிறது. அது கிராமத் தொழிலோ, குடிசைத் தொழிலோ அல்லது ஸ்மால்-ஸ்கேன் இண்டஸ்ட்ரியோ அல்ல. பல லட்சம் ரூபாய்களைக் கொடுத்து விட்டு, மெஷினரியை மட்டும் ஜாமீனாக எடுத்துக்கொண்டு, பின்னால் சர்க்கார் அந்தக் கடனுக்கு ஈடுசெய்ய முடியாமல், கடன் வாங்கியவர்கள் சொத்துக்காரர்களாக இருந்தும், அவர்கள் சொத்துக்கள் மீது சர்க்காருக்குத் தொடர முடியாமல் போய் விட்டது. அதன் காரணமாக இப்பேர்ப்பட்ட சொத்துக்காரர்களுக்குக் கடன் கொடுக்கும்போது, அவர்கள் தொழிற்சாலையில் இருக்கக்கூடிய இயந்திரங்களை மட்டுமின்றி, அவர்கள் சொந்த சொத்துக்களையும் ஜாமீனாகப் பெறக்கூடிய சிபாரிசை பப்ளிக் அக்கௌண்ட்ஸ் கமிட்டி செய்திருக்கிறது. குறிப்பாக இது சுதர்சன ஆயில் மில்ஸ், மதராஸ் வனஸ்பதி மில் இவைகளின் கணக்குகளைப் பரிசோதித்ததன் பேரில் குறிப்பிட்டார்கள். இயந்திரங்களைக் காட்டி அந்த ஜாமீனில் கடன் வாங்கியவர்களுக்கு அப்படிச் சொன்னார்கள். இங்கே அந்த நபர் கையெழுத்துப் போட்டால் கூட கடன் கொடுக்கலாம் என்று

28th January 1961]

[Sri M. Kalyanasundaram]

இதிலே செய்யப்படுகிறது. இதைத்தான் நான் சுட்டிக்கட்டி-
விரும்புகிறேனே தவிர, வசதி அற்றவர்களுக்கு, ஏழைகளுக்கு,
கிராமத்தில் இருக்கும் சாதாரண தொழிலாளிகளுக்கு சர்க்கார்
உதவி செய்வதை நான் ஆட்சேபிக்கவில்லை. ஸ்பீஸ்டி டிரை
வேண்டுமானால் கொடுக்கட்டும். சர்க்கார் கொடுக்கும் பணத்தைப்
பெற்று, அதனால் தொழில் நடக்குமானால், அவன் கடனைத் திருப்பிக்
கொடுக்காவிட்டால் கூடப் பரவாயில்லை. தொழில் நடக்கட்டும்
என்று நான் சொன்னேன். பங்கி அக்கௌண்டன்ஸ் கமிட்டியின்
முன்பு சில பிரச்சனைகள் வந்தன. ஒரு குடிசைத் தொழிலின் கீழ்
காகிதம் செய்வதற்காக சர்க்காரிடமிருந்து ஒன்பதாயிரம் ரூபாய்
வாங்கப்பட்ட ஒரு சம்பவம் இருக்கிறது. தொகையைப் பெற்ற
பிறகு தொழிற்சாலை மூடப்பட்டது. தொழில் நடத்தப்படவில்லை.
இம்மாதிரி பல நிகழ்ச்சிகள் இருக்கின்றன. பணம் துஷ்
பிரயோகம் செய்யப்படுவதற்கு இடம் அளிக்கக் கூடாது என்ற
காரணத்திற்காகத்தான் நான் சொல்கிறேன்.

12-30
p.m.

நபர் ஜாமீன் என்று ஏன் ஏற்பட்டது? நபர் ஜாமீன் எந்தச்
சந்தர்ப்பத்தில் கொடுக்கலாம், அமைச்சர் சொல்லும் வாதம்
சரியாக இருந்தாலும், சாதாரண கூலி வேலை செய்யக்கூடிய
வர்கள் சிறு தொழில்கள் நடத்துமபோது இயந்திரம் இருக்காது.
ஏதோ தறி இருக்கலாம். அப்பேர்ப்பட்டவர்களுக்கு, கொல்லர்
போன்றவர்கள் தொழில் வைப்பதற்கு உதவி செய்வார்களானால்
அப்பேர்ப்பட்ட சந்தர்ப்பங்களில் என்னால் புரிந்து கொள்ள
முடியும். அவர்களிடத்தில் ஜாமீன் வேண்டியதில்லை. அவர்
களுக்குக் கடன் கொடுக்கலாம். அனால் சர்க்கார் கொடுக்கும்
பணத்தை வைத்துக்கொண்டு, இயந்திரங்கள் வைத்துத் தொழில்
நடத்துபவர்களாயிருந்தால் அவர்களிடம் கூட ஜாமீன் வேண்டிய
தில்லை, அதிகாரிகள் விரும்பினால் தனி நபர் ஜாமீன் மீது பணம்
கொடுக்கலாம் என்று இருப்பதைத்தான் ஆட்சேபிக்கிறேன்.

சொத்து வசதி இல்லாதவர்கள் தொழில் நடத்துவது பற்றி
அரசாங்கம் ஆவல் உடையவர்கள் போலவும் நான் எதிர்ப்பாடு
போலவும் அமைச்சர் அவர்கள் திரிந்துக் கூற வேண்டாம் என்று
நான் அவருக்குச் சொல்கின்றேன். சென்ற ஐந்தாறு வருஷக்
கணக்கைக் கொடுக்கட்டும். வருஷம் ஒன்றுக்கு 25 லட்ச ரூபாய்
இம்மாதிரி உதவிக்காக சர்க்கார் ஒதுக்குகிறார்கள். கிட்டத்தட்ட
பத்தாயிரம் பேருக்கு உதவி செய்யப்பட்டிருக்கிறது இரண்டாவது
ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்தில் மட்டும். இதிலே குடிசைத்
தொழில் நடத்துகிற எத்தனை பேருக்கு அரசாங்கம் உதவி செய்
தார்கள் என்று அமைச்சர் சொல்லட்டும். வசதி உடையவர்
களுக்குத் தான் பெரும் பாகம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. புள்ளி
விவரம் அரசாங்கம் தரட்டும்.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : தனிக் கேள்வி போட்
டால் புள்ளி விவரம் தருகிறேன்.

[28th January 1961]

SRI M. KALYANASUNDARAM : புள்ளி விவரம் காட்டினால், சர்க்கார் சொல்கிறபடி நடக்கிறார்கள் என்று ஒத்துக்கொள்வோன். விவரத்திற்குப் பதில் சொல்வதற்காகச் சொல்லி விட்டுத் தப்பித்துக் கொண்டால் போதாது. கிட்டத்தட்ட 25 லட்ச ரூபாய் கொடுக்கும்போது, எத்தனை ஆயிரம் பேருக்கு இம்மாதிரி உதவி கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று அமைச்சர் அவர்கள் விவரத்தைக் கொடுத்தால் அவர்களுடைய நல்லெண்ணத்தை என்னால் பாராட்ட முடியும். இஷ்டம் போல் அதிகாரத்தைப் பெற்று, தனி நபர் ஜாமீன் பேரில் கொடுப்பது என்பது முறையாக இருக்காது. அதற்கு ஒரு அளவுகோல் இருக்கவேண்டும். ஒரு நிபந்தனையின் கீழ் தான் தனி நபர் ஜாமீன் பேரில் கொடுக்க வேண்டும், வசதி உடைய தனி நபருக்குக் கொடுக்கக் கூடாது, கொடுத்தால் சொத்து ஜாமீன் பேரில்தான் கொடுக்கவேண்டுமென்ற நிபந்தனை இருக்கவேண்டுமென்று நான் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

* **SRI R. SRINIVASA IYER :** This proposed amendment relates to imposing a limit to granting loans on personal security. The question is whether with the intention of Government being to develop small-scale industries this imposition of limit is necessary. I think not. It is not proper to compare granting of Takkavi loans for installing of pumpsets by agriculturists with granting of loans to small-scale industries. Small-scale industries have got a definition. Takkavi loans are granted for a few hundreds of rupees and even that loan has got to be given on security. That is all old rules. Now we are granting loans to tenants without property and who have cultivated only for a few years. Security of tenure for tenants is yet in the anvil. When we want the poor people to increase their income by starting small-scale industries it is not proper to impose any limit on personal security. The hon. Member Sri Kalyanasundaram was complaining about the machinery also. Personal security means security of the person as well as his movable property. Only immovable properties do not come in there. As the hon. Member Sri Selvarajan pointed out, one has to get encumbrance certificate for the past 24 years, pay about Rs. 50 for that, apply for loan then and then wait for the loan to be passed and in the meantime spending some money for furnishing the security.

Banks are giving overdrafts extending to lakhs of rupees on personal security. But here it is an industry. The Hon. Minister for Industries himself stated that the nature of the scheme, the usefulness of the scheme not only to the industry but the public will be considered before granting loan. That is more important than personal security and imposing a limit on personal security. The question is, is it better to specify a limit for granting a loan to the industry? Every industry has got to have some machinery or scheme. If the limit of Rs. 2,000 is to be imposed, I think we can only have some sweat-meat shop or Appalam centre. With the limit of Rs. 2,000 proposed I don't think it will be possible to get any machinery at all

28th January 1961]

[Sri R. Srinivasa Iyer]

worth the name, with the prices prevailing now in the market. If the aim is to develop small-scale industries, so far as limit or granting loans to small-scale industries is concerned, loans must be granted on personal security. If necessary, another surety may be taken. If immovable property is insisted, I think no man other than the rich man having immovable properties, would be able to borrow at all and start a small-scale industry.

The recommendation of the Public Accounts Committee was cited. I am against generalisation by taking a few small instances or taking one big instance. Several big industries were started and they crashed not because of the policy of granting loans to industries, but because of mis-management. That does not mean no loan above Rs. 2,000 should be granted for any small-scale industry. Ours is a Welfare State and that State has got to help every person be he with property or without property. Therefore I oppose any limit as suggested by the amendment just moved.

SRIMATHI T. N. ANANDANAYAGI : After the explanation given by the Hon. Minister I am fully convinced that this amending Bill is a commendable one. I beg to differ from the hon. Member Sri R. Srinivasa Iyer from Pattukottai who said that there should not be any ceiling. That would be very dangerous. For property security a limit of Rs. 25,000 is fixed. I suppose that will be applicable to the personal security. I say this because otherwise it will lead to abuses on both ways. As the hon. Member Sri M. S. Selvarajan said, the money might not be spent at all out of fear. The officer concerned might say, viz., "even though loan is granted on personal security, I may not be able to recover the money. Then I am answerable to the department". That thing is there. Sometimes, if no limit is fixed and money is given, it may not be possible to recover. Therefore there must be some reasonable limit fixed by Government, up to which money could be granted on personal security. The Hon. Minister for Industries mentioned that the nature of the scheme itself could be a security. The amount of loan granted might depend on the nature of the scheme. Unless we put a limit, it will lead to abuses. Therefore I would request the Hon. Minister to go into this question further and see that a reasonable limit is fixed according to the nature of the scheme or in proportion to the individual or the industry that the individual is starting.

* THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இன்றைக்கு எதிர்க் கட்சி அங்கத்தினர்கள், "நாம் தொழில் வளர்ச்சிக்காகப் பெரிய முயற்சிகள் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும், அதற்கான 'ரில்க்' எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும்" என்று ஒரு புறத்தில் பேசுகிறார்கள். அம்மாதிரி ஏதாவது கொஞ்சம் எடுத்துக் கொள்வதற்கு ஏதோ தயங்கித் தயங்கி சர்க்கார் முன் வந்தால், உடனே "இதற்கு 'லிமிட்' வேண்டும், எல்லை கட்ட வேண்டும், சட்ட பூர்வமாகவே எல்லாம் செய்துவிடவேண்டும்" என்றெல்லாம் மறு புறத்தில் சொல்கிறார்கள். அது சற்று ஆச்சரிய மரகத்தான் இருக்கிறது.

[Sri R. Venkataraman]

[28th January 1961]

இன்றைக்குச் சிறு தொழில் வளரும் வெகத்தில் பலர் நல்ல தொழில்களைச் செய்யக்கூடிய ஒரு திறமை வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் அவர்களுக்கு வசதி இல்லாமல் இருக்கிறது. அதை வளர்க்கவேண்டும் என்பதற்காகத் தான் இந்தத் திருத்தத்தைக் கொண்டுவந்திருக்கிறோம். ஏதோ பணம் ஏராளமாக இருப்பது போலவும், லட்சம் லட்சமாகவும் சொந்த ஜாமீன் பேரில் கொடுத்து விடுவது போலவும் கனம் அங்கத்தினர் திருமதி அனந்தநாயகி அவர்கள் பேசினார்கள். மொத்தம் இருப்பது 25 லட்ச ரூபாய். அதற்கு வரும் அபிவிருத்திகள் லட்சம். அதிலே சில பேருக்காவது நாங்கள் கொடுக்கலாம் என்று பார்க்கின்றோம். அதிகம் பேருக்குக் கொடுக்க நிதி வசதி இல்லை. ஆகவே, இருக்கும் நிலைமையைக் கவனிக்கவேண்டும். ஏதோ இல்லாத ஒரு பயத்தை நாம் உண்டாக்கிக் கொள்ளவேண்டாமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கின்றேன். இப்பொழுது நாம் சட்டம் செய்கின்றோம். சட்டப் படி சொந்த ஜாமீனில் கொடுக்கலாம் என்று போட்டுவிட்டால், அதற்குக் கீழ் விதிகள் போடுவோம். என்ன நிபந்தனையின் பேரில் சொந்த ஜாமீனில் கொடுக்கவேண்டுமென்றெல்லாம் விதிகளில் காணப்படும். அதில் பணம் நஷ்டம் ஆகாத முறையில் என்ன என்ன பாதுகாப்புகளைச் செய்துகொள்ளவேண்டுமோ அவை எல்லாம் விதிகளில் வரும். சட்டத்திலேயே கட்டுப்பாடு செய்ய வேண்டும் என்றால் தொழில் விரிவுபடுத்த முடியாத நிலைமை ஏற்படும். சிறு இயந்திரம் வாங்கவேண்டுமென்றால் கூட ஏழாயிரம், எட்டாயிரம் ஆகிறது. அந்த ஒரு இயந்திரத்தை வாங்கி விட்டால் போதும், சிறுதொழில் செய்யலாம். ஆகவே சட்டத்தில் 2 ஆயிரம் தான் கடன் உதவி அளிக்கப்படும் என்று லிமிட் செய்து விட்டால் அந்த இயந்திரம் வாங்க உதவி பெற முடியாது போய் விடும். அதற்காகத்தான் எவ்வளவோ யோசனை செய்து இந்த மாதிரி சட்டத்தில் கொண்டுவந்தால் நலம் என்று கொண்டு வந்திருக்கிறோம். எதிர்க்கட்சிகள் எல்லாம் சர்க்காருக்கு இப்போதாவது புத்தி வந்து கடன் கொடுக்க முன் வந்தார்களே என்று பாராட்டுவார்கள். அதுவும் முக்கியமாக கல்யாணசுந்திரம் பாராட்டுவார் என்று எதிர்பார்த்தேன். அதைவிட்டு நிபந்தனை போடவேண்டும், இரண்டாயிரம், ஐயாயிரம் என்று லிமிட் செய்ய வேண்டும் என்று சொல்வது இன்றைக்கு இருக்கிற நிலைமைக்கு உகந்தது அல்ல. ஆனால் அதற்காக சர்க்கார் ஊதாரித்தனமாக இருப்பார்கள் என்றோ, இருக்கவேண்டும் என்றோ யாரும் சொல்ல மாட்டார்கள். பப்ளிக் அக்கவுண்ட்ஸ் கமிட்டியில் எங்கே வீணாகப் போய்விட்டது என்று எடுத்துக் காட்டினார்கள். அது அவர்கள் கடமை. அது உண்மையும் கூட. எவ்வளவோ உதவி செய்கிறோம். ஒன்றிரண்டு வீணாகப்போகிறது. ஒன்றிரண்டு வீணாகப் போனாலும் அதைக்கூட அவர்கள் எடுத்துக்காட்டினால் அதனுடைய படிப்பினை நமக்குப் பயனுடையதாக இருக்கும். ஆனால் அதற்காக மூீமதி அனந்தநாயகி சொன்னதுபோல எந்தக் கடன் உதவியும் கொடுப்பதற்கு செக்யூரிடி வேண்டும், ஜாமீன்

28th January 1961] [Sri R. Venkataraman]

வேண்டும் என்று செய்வது பொருத்தமாக ஆகாது, விதிகள் ஏற்படுத்தும்போது சொத்துக்குப் பாதுகாப்பு, கொடுத்த கடனுக்குப் பாதுகாப்பு இவை எல்லாம் வரும். சட்டபூர்வமாக இவை எல்லாம் வேண்டாம் என்றே இங்கு போடவில்லை. ஆகவே திருத்தங்களை வாபஸ் பெறவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

MR. SPEAKER : The question is—

‘In the amendment of section 10 of Madras Act V of 1923, an item (i), after the words “on the personal security of the applicant”, insert the words “to an extent of Rs. 2,000”.’

The amendment was put and lost.

Clause 4 was put and carried.

Clause 5.

MR. SPEAKER : The motion is—

“That clause 5 do stand part of the Bill.”

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Sir, I move the following amendment :—

‘That in the new Section 10-A proposed to be inserted by clause 5 of the Bill in Madras Act V of 1923, for the figures “1960”, substitute the figures “1961”.’

MR. SPEAKER : The question is—

‘That in the new section 10-A proposed to be inserted by clause 5 of the Bill in Madras Act V of 1923, for the figures “1960”, substitute the figures “1961”.’

The amendment was put and carried.

Clause 5 as amended was put and carried.

Clauses 6 and 7 were put and carried.

Clause 8.

MR. SPEAKER : The motion is—

“That clause 8 do stand part of the Bill.”

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : இது மாடல் க்ளாஸ் பிரகாரம் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. விதிகள் எல்லாம் சட்டசபை மேசை மீது வைக்கவேண்டும் என்றும், அவற்றுக்குத் திருத்தங்கள் செய்தால் அந்தத் திருத்தங்களின் படிதான் விதி இருக்கும் என்றும் இது கூறுகிறது அவ்வளவு தான்.

Sir, I move the following amendment—

For the proviso to sub-clause (3) of clause 8, the following sub-section shall be substituted, namely :—

“(c) All rules made under this Act shall be published in the Fort St. George Gazette and, unless they are expressed to come into force on a particular day, shall come into force on the day on which they are so published.”

[Sri R. Venkataraman]

[28th January 1961

(d) Every rule made under this Act shall, as soon as possible, after it is made, be placed on the table of both Houses of the Legislature, and if, before the expiry of the session, in which it is so placed or the next session, both Houses agree in making any modification in any such rule or both Houses agree that the rule should not be made, the rule shall thereafter have effect only in such modified form or be of no effect, as the case may be, so however, that any such modification or annulment shall be without prejudice to the validity of anything previously done under that rule."

Sir, this is only to bring the provision in conformity with the model clause which we have adopted.

MR. SPEAKER: The question is—

For the proviso to sub-clause (3) of clause 8, the following sub-section shall be substituted, namely:—

"(c) All rules made under this Act shall be published in the *Fort St. George Gazette* and, unless they are expressed to come into force on a particular day, shall come into force on the day on which they are so published.

(d) Every rule made under this Act shall, as soon as possible, after it is made, be placed on the table of the both Houses of the Legislature, and if, before the expiry of the session, in which it is so placed or the next session, both Houses agree that the rule should not be made, the rule shall thereafter have effect only in such modified form or be of no effect, as the case may be, so, however, that any such modification or annulment shall be without prejudice to the validity of anything previously done under that rule".

The amendment was put and carried.

Clause 8 as amended was put and carried.

Clause 1

MR. SPEAKER: The motion is—

"That clause 1 do stand part of the Bill."

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Sir, I move the following amendment:—

"In sub-clause (1), for the figures "1960," substitute the figures "1961".

MR. SPEAKER: The question is—

'In sub-clause (1) for the figures "1960", substitute the figures "1961".

The amendment was put and carried.

Clause 1 as amended was put and carried.

28th January 1961]

Preamble

MR. SPEAKER: The motion is—

“ That the Preamble do stand part of the Bill.”

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Sir, I move the following amendment :—

‘ In the Preamble, for the words “ Eleventh Year ”, substitute the words “ Twelfth Year ”.’

MR. SPEAKER: The question is—

‘ In the Preamble, for the words “ Eleventh year ” substitute the words “ Twelfth year ”.’

The amendment was put and carried.

The Preamble as amended was put and carried.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Sir, I move that the Madras State Aid to Industries (Amendment) Bill, 1960 (L.A. Bill No. 26 of 1960) as amended be passed.

MR. SPEAKER: Motion moved—

“ That the Madras State Aid to Industries (Amendment) Bill, 1960 (L.A. Bill No. 26 of 1960) as amended be passed.”

SRI M. KALYANASUNDARAM: கனம் அமைச்சர் அவர்கள் பேசுகிறபோது எதிர்க்கட்சியில் இருக்கிறவர்கள் தொழில் வளர்ச்சிக்கு முட்டுக்கட்டை போடுகிறமாதிரி பேசுகிறார். அதுவும் குறிப்பாக நான் பேசுகிறதாகக் குறிப்பிட்டார்கள். நான் கூறிய யோசனையையும், அமைச்சர் சொன்ன பதிலையும் ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால் யார் சொல்வது, என்ன நோக்கத்தோடு சொல்லப்படுகிறது என்பது நன்றாகப் புரியும். அப்படியே சர்க்கார் உதவி செய்தாலும் 25 லட்சம் ரூபாய்க்குமேல் உதவி செய்வதற்கு வசதிகிடையாது. அதுவும் ஸ்மால் ஸ்கேல் தொழில்களுக்கு, குடிசைத் தொழில்களுக்கு அல்லது கிராமக் கைத்தொழில்களுக்கு நாம் செய்கிற உதவி ரொம்பவும் குறைவு. அவற்றுக்கு மத்திய சர்க்கார் உதவித் திட்டத்தின்கீழ்தான் அதிக உதவி அளிக்கப் படுகிறது. அதைத்தவிர நாம் ஒதுக்கியிருக்கிற 25 லட்சம் ரூபாயில் எந்த அளவுக்கு உதவி செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்று ஆராய்ந்தால் அது மிகவும் சொற்பமாக இருக்கும் என்பது என் அபிப்பிராயம். ஆகையால் தான் நாம் கடன் கொடுத்து உதவி செய்கிறபோது சர்வ ஜாக்கிரதையாக இருக்கவேண்டும் என்ற எண்ணத்தோடு நான் சொன்னேன். நான் முன்பே தெரிவாகச் சொல்லியிருக்கிறேன். ஆகவே சர்க்கார் உதவி செய்கிறபோது அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னபடி சொத்து வசதி இல்லாதவர்கள் கூடக் கடன் உதவி பெறுவதற்கு தொழில் நடத்துவதற்கு உதவி செய்யவேண்டும். அதேசமயத்தில் ஒன்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இதுபற்றி ஒவ்வொரு வருஷமும் ஒரு தனி அறிக்கை இந்தச் சபை முன்பு சமர்ப்பிக்கப்படவேண்டும். இந்தச் சட்டத்தின் கீழ் கொடுக்கப்பட்ட உதவித் தொகை எவ்வளவு, எத்தனை பேர்களுக்கு என்ன

[Sri M. Kalyanasundaram] [28th January 1961]

என்ன தொழில்களுக்கு உதவி அளிக்கப்பட்டது, கிராம கைத் தொழில்களுக்கு எவ்வளவு, குடிசைத் தொழில்களுக்கு எவ்வளவு, இதன் மூலம் தொழில் எவ்வளவு வளர்ச்சி அடைந்திருக்கிறது, பழைய கடன் எவ்வளவு வசூலாகியிருக்கிறது, வசூலாகாமல் தள்ளுபடி செய்யப்பட்ட கடன் எவ்வளவு என்பதாக எல்லா விவரங்களும் கொண்டுள்ள தனி அறிக்கை ஒவ்வொரு ஆண்டும் இச்சபைக்குச் சமர்ப்பிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதோடு கூட சிறிய தொழில்களும், குடிசைத் தொழில்களும், கைத்தொழில்களும் கூட்டுறவு நிறுவனங்கள் மூலம் வளர்ச்சி அடைவதற்கு கவனம் செலுத்த வேண்டும். உதாரணமாக பீடித் தொழில், தோல் பதனிடும் தொழில் இவற்றை எல்லாம் கூட்டுறவு நிறுவனங்கள் மூலம் நடத்துவதற்கு உதவி செய்யவேண்டும். இதில் கொஞ்சம் நஷ்டமாவாலும்கூட மானியமாக அளிக்கலாம். காரணம் இத்தொழில்களில் தனிப்பட்ட முதலாளிகளிடம் தொழிலாளர்கள் சிக்கித் தவிக்கிறார்கள். மிகக் குறைவான ஊதியம் பெற்று வருகிறார்கள். ஆகவே பீடித் தொழில், தோல்பதனிடும் தொழில் இவற்றுக்கு கூட்டுறவு நிறுவனங்கள் மூலம் நடைபெற வசதி அளிக்கவேண்டும் என்று சொல்லிக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, ஒவ்வொரு சட்டத்தின் கீழும் நாம் செய்த காரியங்களைப்பற்றி அறிக்கை வைப்பது என்பது சற்று சிரமமான காரியம். கனம் அங்கத்தினர்களுக்கு சட்டசபை உலகத்திலே கொடுத்திருக்கும் உரிமை கேள்வி கேட்பது என்பது. அதன் பேரில் “எத்தனைபேருக்கு கடன் கொடுக்கப்பட்டது, எவ்வளவு வசூலாயிற்று?” என்று கேள்வி போட்டால் விவரமாக ஸ்டேட் மெண்ட் தயார் செய்து கொடுக்க முடியும். ஆகையால்தான் கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் இதுசம்பந்தமாக கேள்வி போடும்படியாகக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இல்லாவிட்டால் இலாகானிற்ரு வேலை அதிகரித்துவிடும். அவர்களுடைய நேரம் உழைப்பு எல்லாம் வீணாகும் என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். அட்மினிஸ்ட்ரேஷன் ரிபோர்ட்டில் ஒவ்வொரு இலாக்காவைப்பற்றியும் வருகிறது. அப்படியிருக்க தனியாக வசூல் விஷயமாக தெரிந்துகொள்ளவேண்டுமென்றால், கனிக்கேள்வி போட்டால் விவரம் தெரிவிக்கிறேன்.

MR. SPEAKER : The question is—

“That the Madras State Aid to Industries (Amendment) Bill, 1960 (L.A. Bill No. 26 of 1960) as amended be passed.”

The motion was put and carried and the Bill as amended was passed.

28th January 1961]

MR. SPEAKER : We have got only ten minutes more and I 12-52
do not think it would be possible to take up the Madras Chit Fund Bill, 1960 (L.A. Bill No. 5 of 1960). So I now adjourn the House till 8-30 a.m. on Monday, the 30th January 1961.

The House then adjourned.

VII.—PAPER PLACED ON THE TABLE OF THE HOUSE.

A.—Statutory Rules and Orders.

147. *Amendment to the Madras Inams (Assessment) Rules, 1957 issued in G.O. Ms. No. 4919, Revenue, dated 30th November 1960. [Laid on the Table of the House under Section 10 (3) of the Madras Inams (Assessment) Act, 1956 (Madras Act XL of 1956).]*

148. *Notification issued with G.O. Ms. No. 4955, Revenue, dated 3rd December 1960 under Section 1 (4) of the Madras Estates (Abolition and Conservation into Ryotwari) Act, 1948. [Laid on the Table of the House under Section 67 (4) of the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948 (Madras Act XXVI of 1948).]*

149. *Amendment to the Madras General Sales Tax Rules, 1959 issued in G.O. No. 4534, Revenue, dated 7th November 1960 [Laid on the Table of the House under Section 53 (5) of the Madras General Sales Tax Act, 1959 (Madras Act I of 1959).]*

150. *Notification issued with G.O. Ms. No. 4329, Revenue, dated 25th October 1960 under Section 1 (4) of the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948. [Laid on the Table of the House under Section 67 (4) of the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948 (Madras Act XXVI of 1948).]*

B.—Reports, notifications and other papers—Nil.